

UCHWAŁA NR XX/216/20
RADY MIEJSKIEJ W PISZU
z dnia 27 sierpnia 2020 r.

w sprawie skargi na działalność Dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej
w Pisz

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.) oraz § 130 Statutu Gminy Pisz stanowiącego załącznik do uchwały Nr XXII/252/08 Rady Miejskiej w Pisz z dnia 28 kwietnia 2008 r. w sprawie Statutu Gminy Pisz (Dz. Urz. Woj. Warm. – Maz., nr 103, poz. 1791 z późn. zm.) w zw. z art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r., poz. 713 z późn. zm.), Rada Miejska w Pisz uchwala co następuje:

§ 1

1. Uznaje się za bezzasadną skargę na działalność Dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pisz.
2. Uzasadnienie stanowiska zajętego przez Radę Miejską stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Edmund Lipnicki

Załącznik
do Uchwały Nr XX/216/20
Rady Miejskiej w Pisz
z dnia 27 sierpnia 2020 r.

Uzasadnienie

W dniu 10 sierpnia 2020 r. wpłynęła do Rady Miejskiej w Pisz skarga Pana Z. B. na działalność Dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pisz.

W skardze Pan Z. B. zarzuca przekroczenie uprawnień przez Dyrektora Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pisz oraz pracowników socjalnych w wykonywanych przez nich obowiązkach w zakresie: przyznawania pomocy finansowej, zaopatrywania w żywność, udzielania pomocy w czasie pandemii oraz przejmowanie obowiązków Powiatowego Urzędu Pracy w Pisz.

Skarga, zgodnie z § 130 ust. 3 i 7 Statutu Gminy Pisz stanowiącego załącznik do Uchwały Nr XXII/252/08 Rady Miejskiej w Pisz z dnia 28 kwietnia 2008 r. w sprawie Statutu Gminy Pisz (Dz. Urz. Woj. Warm. – Maz., poz. 1791, z późn. zm.), została rozpoznana na posiedzeniu Komisji do Spraw Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Pisz w dniu 17 sierpnia 2020 r. w oparciu o złożone ustne wyjaśnienia Dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pisz oraz wyjaśnienia zawarte w piśmie z dnia 14 sierpnia 2020 r. znak:MGOPS.DO.051.1.2020. Ze złożonych wyjaśnień wynika, iż rodzina Pana Z. B. figuruje w systemie POMOST od stycznia 2002 roku i regularnie, co miesiąc, korzysta ze wsparcia Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pisz. W okresie 3 ostatnich lat, rodzina korzystała z zasiłków okresowych i celowych oraz dożywiania dziecka w szkole. Pomoc finansowa w tym okresie stanowiła kwotę 47 186 zł (bez wydatków na dożywianie dziecka).

Zgodnie z art. 106 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej decyzję o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia wydaje się po przeprowadzeniu rodzinnego wywiadu środowiskowego, który zgodnie z art. 107 ust. 1 stanowi, że rodzinny wywiad środowiskowy przeprowadza się u osób i rodzin korzystających lub ubiegających się o świadczenia z pomocy społecznej w celu ustalenia ich sytuacji osobistej, rodzinnej, dochodowej i majątkowej oraz zgromadzeniu niezbędnej w sprawie dokumentacji, do której należą między innymi zaświadczenia potwierdzające status osób w Urzędzie Pracy.

Jak stanowi rozporządzenie w sprawie wywiadu środowiskowego, pracownik socjalny dokonuje analizy i oceny sytuacji danej osoby lub rodziny i formułuje wnioski z nich wynikające, stanowiące podstawę planowania pomocy. Sytuacja klientów pomocy społecznej traktowana jest indywidualnie, ponieważ problemy zarówno rodziny, jak i każdego człowieka, są inne. Zawsze jednak priorytetem jest dobro osoby wymagającej wsparcia przy zachowaniu zasad prawa. Podczas przeprowadzania wywiadów środowiskowych w rodzinie Pana Z. B. pracownicy socjalni mieli trudność w ustaleniu faktów. Rozmowy przebiegały w nerwowej atmosferze, Pan Z. B. zazwyczaj używał wulgarnych słów, w zależności od poruszanego tematu (podjęcia pracy, chorób uniemożliwiających podjęcie pracy, uzupełnienia dokumentów, czy doprecyzowania potrzeb, z którymi zwrócili się we wniosku o przyznanie pomocy), a podczas ostatniego wywiadu przeprowadzonego w miejscu zamieszkania rodziny, zastraszał pracowników słowami „zrobię z wami porządek”, krzyczał, wprowadzając zamęt, powodując również strach i obawy pracowników o własne bezpieczeństwo.

W wyniku tej sytuacji, w maju br. Pan Z. B. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Pisz Sygn. Akt II K 203/20 PR Ds. 439.20 został uznany winnym znieważenia, ubliżania i grożenia pozbawieniem życia dwóch pracowników socjalnych.

Pan Z.B. wraz z żoną w 2008 roku wzięli udział w projekcie unijnym „Piska Akademia Aktywności”. Ukończyli kurs komputerowy, a żona Pana Z.B. dodatkowo ukończyła kurs opiekuna osób starszych. Należy dodać, że organizowane kursy i szkolenia były bezpłatne dla uczestników, a udział w projekcie i kursach zawodowych był dobrowolny.

Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Pisz, od wielu lat, pisze projekty i pozyskuje na nie środki finansowe, a udział w nich był zawsze dobrowolny. Uczestnicy sami wybierali kursy, z których chcieli skorzystać. Należy podkreślić, że wszelkie szkolenia i kursy dla uczestników były bezpłatne i kończyły się zdobyciem dodatkowych umiejętności, kwalifikacji i uprawnień, potwierdzonych stosownymi dokumentami.

W Miejsko-Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Pisz wywieszone są tablice zawierające zdjęcia oraz informacje o realizowanych projektach. Osoby znajdujące się na zdjęciach wyraziły zgodę na wykorzystanie ich wizerunku. Ponadto należy dodać, że jest to forma promocji, która przy korzystaniu ze środków unijnych jest obowiązkowa.

W trakcie trwania pandemii pracownicy socjalni postępują zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie wytycznymi. W zaostrzonym reżimie jej trwania odwiedzali osoby, które wymagały szczególnej opieki, czy wsparcia. Wszystkie pozostałe osoby miały i mają możliwość załatwiania spraw w Punkcie Przyjęć Interesanta.

Od wielu lat Pan Z. B., wraz z żoną, są zarejestrowani w Powiatowym Urzędzie Pracy w Pisz. Jednak pomimo różnych, dostępnych na lokalnym rynku form zatrudnienia, ich sytuacja zawodowa pozostaje bez zmian. Pomimo braku przeciwwskazań do podjęcia zatrudnienia, małżonkowie od wielu lat nie podejmują pracy zarobkowej.

Pracownicy socjalni wielokrotnie podejmowali próby aktywizacji zawodowej Pana Z. B. i jego żony poprzez zatrudnienie w Centrum Integracji Społecznej, jednak z tej formy nie skorzystali.

Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Pisz od wielu lat dystrybuje żywność w ramach Programu Operacyjnego Pomoc Żywnościowa współfinansowanego z Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym. W tym zakresie współpracuje z Polskim Komitetem Pomocy Społecznej w Olsztynie. Należy podkreślić, że jest to dodatkowe zadanie, którego Ośrodek podjął się mając na względzie potrzeby i zainteresowanie tą formą wsparcia lokalnej społeczności. Z Programu skorzystać mogą osoby spełniające warunki określone przepisami prawa. Jest to świadczenie dobrowolne, z którego korzystają osoby chętne do skorzystania z tej formy pomocy. Z posiadanej dokumentacji wynika, że Państwo B. korzystali z tej pomocy przy każdej dostawie produktów żywnościowych. Należy zaznaczyć, że jest to żywność pełnowartościowa z aktualną datą przydatności do spożycia, oraz bogatą listą artykułów.

Żywność przechowywana jest w magazynie Ośrodka, wyposażonym w odpowiednie lodówki i wydawana jest zazwyczaj w przeciągu kilku dni. Pracownicy socjalni wykonują swoją pracę z wielkim zaangażowaniem, empatią i profesjonalizmem, a podejmowane przez nich działania spotykają się z uznaniem kontrolujących. Życie osobiste nie wpływa na wykonywanie obowiązków pracowników, a zadania wykonywane są zgodnie z obowiązującymi przepisami i etyką zawodową.

Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Pisz regularnie podlega kontrolom instytucji nadzorujących. W 2018 r. kontrolowany był przez Najwyższą Izbę Kontroli, a w roku bieżącym odbył kontrolę kompleksową ze wszystkich realizowanych zadań przeprowadzoną przez nadzór Wojewody Warmińsko-Mazurskiego. Wszystkie odbywające się w Ośrodku kontrole zakończyły się wynikiem pozytywnym, a działania podejmowane przez Ośrodek były wysoko oceniane.

W związku z powyższym Rada Miejska w Pisz uznała skargę za bezzasadną.

Zgodnie z art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Edmund Lipnicki